

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Disputatio de statione solis, ad Jos. X, 12. 13. 14.

**Abicht, Johann Georg
Werchau, Johann Gottfried**

Lipsiae, 1713

§. III.

[urn:nbn:de:bsz:31-130599](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130599)

& non festinavit occidere, circiter die integrò.
 14. Et non fuit (dies), sicut dies illa, neque ante neque
 post eam,
 ut auscultasset Dominus, voci hominis.
 Quia Dominus, pugnavit pro Israelitis.

§. III.

Quamvis versio Latina sensum Hebræi Scriptoris non male referat; fatendum tamen est, voces Hebræas ampliolem frequenter habere significationem, quæ Latinis vocibus difficulter exprimitur: Quare voces singulas evolvemus, & quem sensum exhibeant, accuratius exprimemus. Primas voces אָז יָדַבֵּר tunc locutus est Josua Hebræi reddunt, tunc cantabat Josua, existimantes, Josuam Mosis exemplum imitatum preces suas cantasse. Ita enim loquuntur in Mechilta, antiquo fatis libro, ab Ismaele, socio R. Hofchaia scripto, Sect. Beschallach fol. 26. col. a, Edit. Amstelod. Anno 472. Christi 1712.

וְהָלֹא עֶשֶׂר שִׁירֹתַי
 הֵן הָרֵאשׁוֹנִים שֶׁנֶּאֱמָר
 בְּמִצְרַיִם שֵׁנִי הַשִּׁיר הַזֶּה יְהוֹי
 לָכֶם כְּלִיר־הַתְּקֹדֶשׁ חֲגֵ
 וְגוֹ' הַשֵּׁנִי עַל הַיָּם שֶׁנֶּאֱמָר
 אָז יִשְׂרָאֵל מִשָּׁה הַשְּׁלִישִׁית
 עַל הַבָּאָר שֶׁנֶּאֱמָר אָז יִשְׂרָאֵל
 יִשְׂרָאֵל הִרְבִּיעִית שֶׁנֶּאֱמָר מִשָּׁה
 שֶׁנֶּאֱמָר וַיְהִי כְכֹלֶת מִשָּׁה
 לְדַבֵּר אֶת כָּל דְּבָרֵי
 הַשִּׁירָה הַזֹּאת הַחֲמִישִׁית
 שֶׁנֶּאֱמָר יְהוֹשֻׁעַ שֵׁנִי אָז יָדַבֵּר
 יְהוֹשֻׁעַ לִפְנֵי יְיָ בְּיוֹם תְּרֵי
 יְיָ וְגוֹ' הַשֵּׁשִׁית שֶׁנֶּאֱמָר

Nonne sunt decem cantica? Primum dictum est in Ægypto, legimus enim *Jes. XXX, 29. Canticum erit vobis, sicut in nocte, qua sanctificatur festum &c.* Secundū erat apud mare, quia legimus *Exod. XV, 1. Tunc cantabat Moses.* Tertium apud puteum, *Num. XXI, 18. tunc cantabat Israel.* Quartum dixit Moses, quia dicitur *Deut. XXXII, 44. Venit autem Moses & dixit omnia verba Cantici hujus &c.* Quintum dixit Josua, *Jos. X, 12. Tunc locutus est Josua coram facie Domini, in die, quo dederat Do-*

וכֹּרֶה

דבורה וברק שני ותשר
 דבורה וברק בן אבינועי.
 השביעי שאמר דוד שנ
 וידבר דוד לוי את דברי
 השירה הזאת. השמינית
 שא' שלמה שנ מזמור
 שיר חנוכת הבית לדוד וגו'.
 התשיעית שאמר יהושפט
 שנא' ויועץ יהושפט ויעמד
 משוררים לוי מהללים
 בחרו קדש בצאתו לפני
 החלוץ אומר הודו לוי
 כי טוב כי לעולם חסדו וגו'.
 העשירית לעתיד לבני
 שנ שירו לוי שיר חדש
 תהלתו מקצת הארץ אמרו
 גארי זי עברו יעקב.

nus Emoræos. Sextum cantavit Debora & Barak, Jud. V, 1. ubi dicitur: Et cantabat Debora & Barak filius Abinoam. Septimum est Davidis, quia legimus 2. Sam. XXII, 1. Et dixit David ad Dominum verba cantici hujus. Octavum cecinit Salomo, quia Pf. XXX, 1. legimus, Psalmus, canticum dedicationis templi Davidis: &c. (dicitur templum Davidis, quia David illud ædificare voluit.) Nonum cantavit Josaphat, quia dicitur 2. Paral. XX, 21. Et consilium iniiit cum populo & constituit cantores Domino, qui laudarent Majestatem sanctam, cum egrediretur ante milites electos, dicens: Celebrate Dominum, quia in seculum misericordia ejus, &c. Decimum cantabitur in futuro seculo, quia dicitur Jof. XLII, 10. Cantate Domino canticum novum, laudem ejus (canunt) ab extremo terre, dicite: redemit Dominus servum suum Jacob.

Eadem fere leguntur in Targ. Canticorum Cap.

1. Hæc prolixius adduximus, quia ad pietatem conducunt, & nobis observationes quasdam subministrant. Adducit Mechilta nostra verba Josuæ aliter, quam in codice Hebræo leguntur, nam loco *אז ידבר יהושע ליהודה* in Mechilta legimus: *אז ידבר יהושע לפני יהודה*. Sed hæc differentia tanta non est, ut suspicionem mutationis gignat.

Auctor

Auctor enim Mechiltæ plura in eodem loco allegavit, quæ aliter in codice leguntur, quæ evidenter docent, eum non tam verba, quam sensum respexisse & verba ex memoria allegasse, inspice 2. Parall. XX,21 & Jes. XLII, 10. ubi plures mutationes observabis. Nec fortasse meliores sunt lectiones N. T. ex patribus collectæ. Accuratiorem observationem meretur, quod nostrum ידבר & locutus est, Mechilta vertat, & cantavit. Certum est, primo post N. C. seculo Judæos persuasos fuisse, canticum a Josua cantatum fuisse, nam Chald. etiam vertit שכה tunc laudavit scil. cantico Josua coram Domino. Nec negandum יבר loqui de canticis sæpius in scriptura usurpari v. g. Deut. XXII, 44. 2. Sam. XXII, 1. 2. Parall. XX, 21. vide supra allegata. Accedit, quod dicitur, Josuam hostibus in fugam coniectis coram toto populo Israelitico preces suas ad DEum fudisse; frequenter autem victores *in victoria* cecidisse, ex historia sacra & profana patet, vid. *Dougl. Anal. Excurf. LXIX. p. 119.* Sed sciendum antiquorum Israelitarum cantica, breviter vocum membra esse complexa, quæ fortasse sine multis modulationibus sunt recitata, qualia h. l. duo legimus:

*Sol in Gibeon sta,
& Luna in valle Ajalon.*

Existimamus autem, prolixiores fuisse Josuæ preces, & ea tantum verba a Scriptore esse adducta, quæ ad miraculi descriptionem spectarunt. Ex quo patet, Josuam non tantum armis, sed & precibus pugnavisse. Quod denique ידבר tunc loquetur, vertendum sit Latine, tunc locutus est, vel tunc loquebatur, ex Grammatica notum est.

§. IV.

Occasionem, qua Josua preces ad DEum fudit, describunt hæc verba: *Tunc precatus est Josua ad Dominum, in die, quo dederat Dominus Emor eos, coram filiis Israel.* Phrasim, *dare hostem coram aliquo*, Hebræis est elliptica, quæ plena legitur Exod. XXIII, 27. *Et dabo omnes hostes tuos tibi cervicem*, h. e. efficiam, ut omnes hostes tibi faciem avertant &